

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 883/2018
11.09.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радимиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног казника, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Ђорђа Здравковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К 362/16 од 26.04.2017. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 323/18 од 20.04.2018. године, у седници већа одржаној 11.09.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К 362/16 од 26.04.2017. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 323/18 од 20.04.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу К 362/16 од 26.04.2017. године, окр. АА оглашен је кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује уз примену електронског надзора, које просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција а у коју казну се урачунава лишење слободе од 13.06.2013. до 14.06.2013. године. Уколико окривљени једном у трајању од пре шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, остатак казне затвора ће издржати у Заводу за извршење казне затвора.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Нишу је пресудом Кж1 323/18 од 20.04.2018. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног адв. Ђорђе Здравковић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона – 423. став 1. тачка 1) ЗКП и члан 22. и 25. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд укине другостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Иако бранилац као разлог подношења захтева наводи повреде закона из члана 423. став 1. тачка 1) ЗКП и члана 22. и 25. КЗ, из образложења захтева и навода да у опису радње кривичног дела која је окривљеном стављена на терет нема описа обавезног елемента кривице, тачније умишљаја, те да стога кривично дело за које је оглашен кривим није кривично дело, произилази да указује на повреду закона по питању да ли је дело за које је окривљени оглашен кривим кривично дело из члана 439. тачка 1) ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Кривично дело из члана 350. став 2. КЗ чини онај ко у намери да себи или другом прибави какву корист омогућава другом недозвољени прелаз границе Србије или недозвољени боравак или транзит кроз Србију.

Изреком првостепене пресуде, окривљени АА оглашен је кривим да је дана 12.06.2013. године... у стању урачунљивости, са умишљајем, у намери да себи прибави имовинску корист у износу од ... омогућио недозвољени транспорт кроз Републику Србију већем броју лица – 22 страних држављана ... које је превозио теретним возилом ... у правцу Београда... при чему је био свестан да је његово дело забрањено.

Из овако дате изреке првостепене пресуде произилазе сва, како објективна обележја везана за радње окривљеног, тако и субјективна обележја предметног кривичног дела, јер је јасно наведено да је окривљени критичном приликом поступао са умишљајем, у намери да себи прибави противправну имовинску корист, при чему је био свестан да је његово дело забрањено, те дакле изрека садржи потпуни опис кривице, док је у образложењу првостепене пресуде на страни осам, у четвртом ставу, јасно наведено да је окривљени при извршењу предметног кривичног дела поступао са директним умишљајем.

Налазећи, из изнетих разлога, да се неосновано захтевом за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић